

Leerling verpleegsters.

Dat ik mijn nieuwe wagen nogal hardhandig tegen een boom geparkeerd had, was eigenlijk het ergste nog niet, ik was tenslotte all-risk verzekerd. Maar dat het me zes weken ziekenhuis kostte, was allesbehalve een pretje.

Behalve de laatste paar dagen, toen ik bijna beter was.

Die laatste paar dagen... Ze hadden in dat ziekenhuis de onchristelijke gewoonte je 's morgens om zes uur te komen wassen. Ik had al gemerkt dat het beter met me ging, omdat ik al een paar dagen dat gefriemel aan mijn lichaam niet bepaald onprettig had gevonden. Maar wat die twee leerling-verpleegstertjes de laatste paar dagen met me uithaalden, grenst aan het ongelooflijke. Het waren twee knappe jonge meisjes van zo'n 18 jaar.

Eerst was de een nog bezig mijn kamer zogenaamd wat schoon te maken. Maar toen het blondje het zakje waar ik mijn seksuele kostbaarheden in bewaar begon te wassen, kwam het zwartje er nieuwsgierig bij staan. Ik probeerde zo ongeïnteresseerd mogelijk te doen, maar kon toch niet voorkomen dat ik in een paar minuten tijd voor schandaal lag. Het zwartje stond, met haar mond een beetje open, geobsedeerd naar mijn stijve pronkjuweel te kijken. Ik merkte dat ze een beetje hijgde. Het blondje begon aan mijn mannelijke hoofdmotief, bijna bewonderend streek ze met het washandje over het boomstammetje, en het leek net of ze de maat stond te nemen. Ik keek naar haar en zag dat ze zich behoorlijk stond op te winden. Ik moest opletten of er hadden druppels aan het witte plafond gehangen.

Precies toen ik bijna aan de grens was, stopte het loedertje.

Met rode hoofden verlieten ze, een beetje gemaakt grinnikend, mijn kamer. Daar lag ik met mijn stijve eigendom. Je kunt als vent toch moeilijk gaan liggen masturberen in een ziekenhuis, dus kostte het me bijna een uur, eer ik een beetje gekalmeerd was.

De volgende ochtend hadden ze gewisseld. Het zwartje waste, het blondje ruimde op en keek. Plotseling mompelde ze iets van, 'Even in kamer zes gaan kijken...' en ze holde mijn kamertje uit. Ik had er een eed op durven doen dat ze vlug naar het toilet of een kamertje apart holde om zich even lekker te masturberen. Het zwartje voelde zich kennelijk alleen meer op haar gemak, want ze hijgde nu gewoon zonder zich in te houden. Ik besloot haar ook een plezier te doen en stak mijn hand onder haar schort. Het krengetje protesteerde niet eens, ze had er gewoon op gerekend, want ze droeg geen slipje, ik greep ineens midden in haar natte je-weet-wel. Ze kreunde onbeschaamd hard, zo lekker vond ze het, en ze stond zich gewoon op mijn hand witheet te rijden. Het washandje had ze laten vallen, en zonder zich in te houden, trok ze me gewoon af. Een nogal hard gekreund 'Oooo... ooo...' vertelde me wat ik al voelde, zwartkopje liet al haar vaginale heerlijkheden over mijn hand lopen en stond wijdbeens heel uitgebreid klaar te komen.

Ik vond het heerlijk en kon het nog maar net tegenhouden tot zij helemaal leeggelopen was. Waar ze de tegenwoordigheid van geest vandaan haalde weet ik niet, maar ze ving alles op in

het wasteiltje. Dat ze helemaal leeggelopen was, bleek een vergissing te zijn, want terwijl ik een enorme hoeveelheid sperma in het wasteiltje deponeerde, ik had tenslotte ruim vijf weken op rantsoen gestaan, wist ze mij met een kreunend uitgestoten ‘Knijpen... ooo, knijpen’ mee te delen dat de zuster voor de tweede keer kwam. Daarna spoelde ze vlug het bakje om en verdween in sneltreinvaart uit mijn kamertje. Het blondje zag ik die dag niet meer terug. Ik zag haar pas weer toen ze de volgende ochtend, een beetje blozend, met het zwartje ‘haar werk’ kwam doen. Nu was het schijnbaar de beurt van het zwartje om zichzelf te helpen, want zij verdween en ik maakte met het blondje hetzelfde mee als de dag ervoor met haar zwartharige collega. Het enige verschil bestond hierin dat het blondje kans zag om in dezelfde tijd drie keer de kreun barrière te doorbreken en daarna wegholde zonder het teiltje om te spoelen. Dat deed ik zelf die dag. De volgende dag was mijn laatste in het ziekenhuis, daarna mocht ik naar huis, om daar nog twee weken in bed te kruipen.

Die laatste dag wilden ze er kennelijk voor mij een feest van maken! Of deden ze het voor zichzelf? Geen van de twee was van plan de hand aan zichzelf te slaan, maar aan het vergeten van het washandje, merkte ik dat er iets van mij werd verwacht. Ik had ineens twee druipende spleetjes tegelijk beet. Aan beide kanten een. Omdat ze me nu samen hielpen, de een behandelde de zakzaken en de ander de staande problemen, was het wasteiltje al binnen een paar minuten hevig in gebruik. Maar, zij waren nog vlugger dan ik. Draaiend met hun lekkere kontjes, stonden ze aan weerszijden van mijn bed, en de een kreunde nog harder en lekkerder dan de ander.

Die morgen lieten ze me tweemaal de laatste druppel uit mijn lichaam spuiten, en het blondje reed zich vier keer klaar op mijn hand! Het zwartje, die had zich de eerste keer schijnbaar ingehouden, want die kwam ongegeneerd vijfmaal achtereen klaar. Het was ongelooflijk! ‘Je vingers in m’n kut!’ smeekte ze de vijfde keer. ‘Diep in mijn kut steken... ooo...’ En daarop kwam het blondje voor de vierde keer. Voor haar was het de vijfde of misschien wel zesde keer! Die twee weken thuis waren een hel voor me. Mijn vrouw zei ‘dat ik mijn gezondheid nog moest sparen’. En toen we eindelijk een keer wat deden, was ze in twee minuten al in extase. En ‘een tweede keer durfde ze voor mij niet aan’, zei ze.

Zodra ik buiten mocht, ben ik naar een telefoonsel gestapt en heb ik het ziekenhuis gebeld om te vragen ‘hoe laat de ochtendzusters klaar waren met hun werk’ ‘Pas na een week hadden zij weer ochtendienst. Toen ze buiten kwamen, stond ik recht voor de deur te wachten! Ze liepen me voorbij alsof ik lucht was...!’

Ik heb het een keer of vijf geprobeerd. Ze bekeken me niet eens! Maar ja, wie weet hoeveel mannen zulke meisjes op een ochtend moeten wassen...?